

Rigsbogsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Tscherning: Da Endringsforslaget er bortfaldet, falder ogsaa min Begjæring om Ordet bort.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sættes samtlige Beslutninger (see Anhang A.), efterat Formanden med Thingets Samthjffe havde fritaget sig for at lade dem oplæse, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Finantsubvalgets Betænkning over de til samme indgivne Andragender. (Udvalgets Betænkning findes i Anh. B. Sp. 461 ff.)

Ordføreren (Høgsbro): Som de ærede Medlemmer ville see af Betænkningen, er der i dette Aar indkommet ialt 13 Andragender til Finantsubvalget; men det er kun to af dem, der have givet Udvalget Anledning til at gjøre bestemte Indstillinger til Thinget. Angaaende de 11 skal jeg tillade mig at henvise til Betænkningen; men jeg maa dog gjøre en Nættelse ved det under Nr. 7 opførte „angaaende en Kredit paa 35 Rdl. til Udførelsen af nogle nye Opfindelser, navnlig et Bjerglokomotiv.“ Det er nemlig senere blevet oplyst, at denne Understøttelse ikke ønskedes til et Bjerglokomotiv, men derimod til en Sikkerhedshage eller, som Opfinderen kalder den, en „Vøshagningshage“ ved de almindelige Lokomotiver, som han ogsaa kalder Bjerglokomotiver. Ligeledes er det blevet oplyst, at dette Andragende allerede har været indgivet til Indenrigsministeren og af ham er afslaaet, og, skjøndt altsaa den formelle Grund, hvorfor Udvalget blandt Andet har meent, at der ikke burde foretages Videre i denne Sag, derved er bortfalden, har det dog ikke kunnet forandre sin Beslutning i saa Henseende.

Det første Indstillingspunkt: „Det fra Bestyrelsen for „Kjøbenhavns udenbys Grund-eierforening“ modtagne Andragende henvises

til Indenrigsministeren“ angaaer en Sag, som allerede oftere har foreligget Thinget, deels gennem Andragender, deels gennem nogle her behandlede Love, og deels endelig gennem den Forespørgsel, som den ærede Rigsbogsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) i Slutningen af forrige Samling stillede her i Thinget, og jeg skal derfor kun kort minde om Hovedpunkterne. Forinden 1857 vare de udenbys Grundeieendomme fritagne for Grundtaxt og svarede Arealstat efter et temmeligere Forhold end de indenbys. Desuden opfattede Grundeierne, og troede at have Ret dertil, Forordningen af 1ste Oktober 1802 saaledes, at enhver paa en oprindelig Baghuusgrund opført Bygning, selv om den vendte ud til en privat Vej eller Gade, kun skulde betragtes og bestattes som Baghuus. Derved vare Forholdene gunstige for de udenbys Grundeiere, og da der viste sig Trang til en Udvidelse af Byen, og Penge dengang vare lette at overkomme, blev der i saa Aar opført en stor Deel Bygninger af Ciere, som tildeels manglede den fornødne Kapital til at modstaae mindre gunstige Forhold. Disse indtraadte snart deels ved Pengekrisen og dens Eftervirkninger og deels ved forskjellige offentlige Foranstaltninger. Saaledes bestemte under 8de December 1857 en Resolution fra Indenrigsministeriet, at Loven af 1802 skulde fortolkes anderledes, end Grundeierne troede, at den burde fortolkes, og, da disse klagede og søgte at faae deres Sag frem for Domstolene, bleve de afviste. Denne Fortolkning gik ud paa, at enhver Bygning, der laa ud til en privat Vej eller Gade, skulde betragtes og bestattes som Forhuus, hvorved Bygningsstatten og Fattigafgiften især bleve stærkt forøgede, og saa Dage efter, den 14de December 1857, udkom der en Lov, som indførte Grundtaxten ogsaa for de udenbys Grunde. Da imidlertid Grundtaxten væsentlig retter sig efter Forsikringsværdien, og denne, efter hvad de udenbys Grundeiere paastaae, stod i et ugunstigere Forhold til deres Eiendommers virkelige Værdi, end Tilfældet var indenfor Bøldene, maatte naturligvis de udenbys Grundeiere allerede ved denne Lov føle sig trykkede, men en endnu større Byrde fik de ved en anden Lov, der udkom samme Dag, angaaende